

Europa: *integració financera suficient?*

La UE no ha completat encara la unió bancària i la unió dels mercats de capitals. Tant de bo la propera crisi no sigui prou forta per desintegrar-la financierament

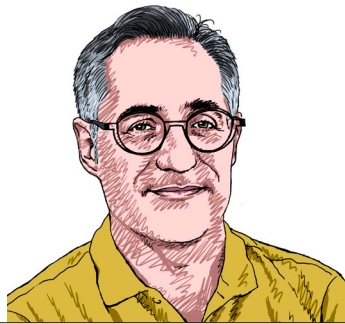
A Europa els mercats financers encara estan massa fragmentats nacionalment i costa molt fer passes endavant en la unió dels mercats de capitals. Les inèrcies i els interessos creats durant dècades a les grans capitals poden suposar un perill de fragmentació creixent.

Així, si arriba una nova crisi financera forta i sobtada com la de 2008, es poden tornar a produir resultats divergents entre països de la UE, com ara diferències significatives de tipus d'interès dels crèdits o en les facilitats per accedir al finançament no bancari per a les pimes.

Les incompletes Banking Union i Capital Markets Union dels darrers anys a la UE potser no podran evitar, en cas d'una altra crisi forta, noves divergències financeres, i posaran en risc un altre cop l'euro i el mateix projecte d'integració europea.

Aquest és el context en el qual fa tres setmanes vaig acollir, per tercer any consecutiu, una conferència al Parlament Europeu de la Borsa de Londres sobre 1.000 pimes innovadores europees, amb el vicepresident de la Comissió Europea Jyrki Katainen, responsable de creixement, inversió i competitivitat.

Al 2017 vam comptar amb el vicepresident de la Comissió Europea Vladis Dombrovskis, responsable de l'euro i de l'estabilitat financera i al 2016 vam comptar, pocs dies abans del referèndum del Brexit, amb el comissari britànic Jonathan Hill, responsable de la unió del mercat de capitals, en un dels seus últims actes al Parlament Europeu abans de dimitir pel Brexit esmentat.

RAMON
TREMOSA

A Europa les pimes són més dependents del crèdit bancari que no pas als Estats Units (EUA), on hi ha més alternatives en els mercats de capitals per tal que una empresa trobi finançament per als seus projectes d'inversió.

Segons l'ESBG, European Savings and Retail Banking Group, una manera de mesurar el grau d'aquesta dependència és la ràtio Capital Markets Financing versus Banking Financing, és a dir, quina és la relació entre el finançament que reben les pimes dels mercats de capitals i el finançament que obtenen dels bancs.

Així, segons l'ESBG als EUA la ràtio esmentada és del 69%, a la Gran Bretanya del 66%, a França del 55%, a Alemanya del 43%, a Itàlia del 43% i a l'Estat espanyol del 27% (mitjana 2000-2010). Això vol dir que als EUA el crèdit banca-

ri només representa el 31% del finançament total de les pimes (el 69% restant prové dels mercats de capitals), mentre que a Espanya representa el 73% del finançament total.

També es detecta una clara divisió nord-sud a Europa. Els països nòrdics tenen un model més diversificat de finançament de pimes i els països del sud depenen molt més del crèdit bancari.

Alemanya se situa a mig camí entre els EUA i el sud europeu, per bé que les caixes d'estalvi (unes 600) són molt actives en la prestació de crèdit a les pimes. De fet, al nord d'Europa van ser les petites caixes locals les que van aguantar el crèdit a les pimes durant la gran recessió (2008-2010), quan alguns grans bancs nòrdics globalitzats van contaminar-se amb les *subprime* i no podien atorgar crèdits.

A Espanya, Itàlia i França, en canvi, les petites caixes van ser sacrificades ara fa deu anys, i es va dur a cap un procés de consolidació bancària: via fusions i compres de bancs, s'ha arribat a un punt en què 4-5 grans bancs controlen el 80% del mercat de crèdit del país. Com calia esperar, l'oligopoli ja dona els resultats previstos: a Espanya el preu dels crèdits bancaris ja figura entre els més cars del continent.

La UE ha fet els deures a mitges des de 2008 per evitar que les futures crisis financeres no siguin tan perjudicials. Es diu que la UE avança a cop de crisi. Esperem que la propera no sigui tan forta que permeti fer un altre pas endavant en la seva integració financera.

Eurodiputat independent pel PDeCAT